

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoE/169/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 411231491
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:411231491.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci oprávnenej: X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, X., proti povinnému: E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, zast. JUDr. Andrea Kelemenová, advokátka so sídlom Mariánska 2, Nitra, na vymoženie sumy bežného výživného vo výške 110,- eur mesačne s príslušenstvom, o zastavení exekúcie, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 18Er/1198/2014-46 zo dňa 19.11.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 18Er/1198/2014-46 zo dňa 19.11.2015 **p o t v r**
d z u j e.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa exekúciu zastavil a uviedol, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením.

Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na §29, § 46 ods. 1, § 57 ods. 1, ods. 2, § 58 ods. 1, § 80 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok).

Súd prvého stupňa po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie v súvislosti s predloženými dôkazmi dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný dôvodne, nakoľko povinný bezprostredne po doručení upovedomenia o začatí exekúcie uhradil nárok oprávnenej v plnej výške, ako aj trovy exekúcie (čo súdny exekútor oznámil povinnému listom zo dňa 17.07.2015 - že zostatok jeho pohľadávky je ku dňu 17.07.2015 vo výške 0,00 eur) pričom sa zároveň vo svojom návrhu zaviazal riadne a včas uhrádzať súdom stanovené výživné, preto súd na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení (§ 57 ods. 1 písm. f Exekučného poriadku) využil súd zákonnú možnosť (§ 80 Exekučného poriadku) a rozhodol tak, že exekúciu zastavil.

Súd prvého stupňa pre správnosť ďalej uviedol, že ak by si povinný v budúcnosti prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávnenej, resp. by ju plnil v menšom rozsahu ako mu to ukladá exekučný titul, oprávnená má možnosť podať nový návrh na vykonanie exekúcie v neprospech povinného, pričom exekučné konanie na vymáhanie výživného je oslobodené od povinnosti platiť súdny poplatok, preto oprávnená nebude zaťažená žiadnou poplatkovou povinnosťou.

Ďalej v zmysle § 196, § 197, § 200, § 203 Exekučného poriadku rozhodol, že o trovách exekučného konania rozhodne samostatným uznesením.

V závere svojho rozhodnutia zdôraznil, že čo sa týka doplnenia návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 07.09.2015, ktorým sa povinný domáha exekúciu v časti zriadenia exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve zastaviť, o tomto súd nerozhodoval, nakoľko by to bolo vzhľadom na zastavenie exekúcie ako takej nadbytočné. Súd prvého stupňa sa pre správnosť k dôvodom uvedeným povinným v tomto podaní vyjadruje tak, že argumentáciu povinného, podľa

ktorej exekútor nezákonne zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného, nakoľko na to nemal súhlas prednostného záložného veriteľa - Štátneho fondu rozvoja bývania, považuje za nesprávnu, nakoľko na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného nie je potrebný súhlas prednostných záložných veriteľov, zákon na to vyžaduje iba návrh oprávnenej. Zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného nie je možné považovať za spôsob vykonania exekúcie v pravom zmysle slova, a to z dvoch dôvodov: týmto úkonom exekútora sa nedosahuje výťažok na uspokojenie pohľadávky oprávnenej (t.j. má len zabezpečovaciu funkciu) a Exekučný poriadok zriadenie exekučného záložného práva ako spôsob vykonania exekúcie neuvádza (taxatívny výpočet spôsobov vykonania exekúcie je uvedený v § 63 Exekučného poriadku). Na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti povinného sa preto režim § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka nevzťahuje. Touto činnosťou exekútora sa záložné právo nerealizuje, ale zriaďuje. Občiansky zákonník na vznik ďalšieho záložného práva nevyžaduje súhlas existujúceho záložného veriteľa. Vzťah § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka k zriadeniu exekučného záložného práva nie je riešený *expressis verbis*. Zriadenie ďalšieho záložného práva na zaťaženej nehnuteľnosti (alebo inom majetku záložcu) podmienené súhlasom existujúceho záložného veriteľa nie je (bližšie v uznesení Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 324/2010-14 zo dňa 30.09.2010).

Na základe uvedeného, súdny exekútor súhlas na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného nepotreboval, exekútor pri zriadení tohto záložného práva konal v súlade so zákonom, nakoľko záložné právo nerealizoval, ale zriaďoval.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnená. Namietala, že v súčasnosti sa od januára 2015 na strane povinného nič podstatné nezmenilo. Povinný si ani v minulosti neuvedomoval svoju zákonnú povinnosť riadneho plnenia si vyživovacej povinnosti, navyše podával návrh na zníženie výživného v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok č. k. 10C/187/2014.

Vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že ako SZČO podnikal asi 15 rokov, pričom v roku 2011 začal pracovať v zahraničí a v 6/2014 z dôvodu, že mu nepredĺžili zmluvu sa vrátil domov - tak prečo neplatil výživné v minulosti v roku 2011 - od februára do apríla keď hradil len 100,- eur, roku 2012 v mesiacoch február a marec platil tiež len 100,- eur a v júni opäť len čiastku 100,- eur, hoci nebol nezamestnaný. Opätovne poukázala na § 80 Exekučného poriadku. Navrhla ďalej, aby sa súd prvého stupňa riadne zaoberal výškou mzdy povinného. Uviedla ďalej, že povinný sa snaží vzbudiť dojem, že v dôsledku nepriaznivej situácie v určitom období nemohol platiť stanovené výživné. Dodala, že povinný sa svojim správaním snaží predať nehnuteľnosť vo svojom vlastníctve a tým by bola pohľadávka povinnej nevymožiteľná. Na základe uvedeného preto žiadala, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

K odvolaniu oprávnenej sa vyjadril aj povinný. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za správne, nakoľko dôvodom podania návrhu oprávnenej na začatie exekúcie bola skutočnosť, že v období od 01.08.2014-31.10.2014 platil namiesto 110,- eur mesačne iba sumu 50,- eur mesačne, pričom povinný ihneď po doručení upovedomenia o začatí exekúcie dlžnú sumu uhradil a odvtedy platí pravidelne cestou exekútorského úradu. V dôsledku exekúcie trvajúcej aj napriek pravidelným platbám výživného je povinný zaťažený mesačne aj úhradou trov exekúcie vo výške 20% sumy mesačného výživného. Uviedol, že povinný nie je problematickou ani rizikovou osobou z hľadiska reálnosti plnenia výživného, nakoľko sa nikdy nejednalo v jeho prípade o stav nezamestnanosti, resp. odkázanosti na akúkoľvek sociálnu dávku. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj postup súdu prvého stupňa, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné ako vecne správne potvrdiť. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil na návrh oprávnenej sa dňa 28.10.2014 začalo exekučné konanie, na základe ktorého súd výkonom exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Soňu Stodolovú, poverením vydaným Okresným súdom Nitra pod číslom 5403 191832, sp. zn. 18Er/1198/2014 - 11 zo dňa 30.10.2014, na uspokojenie pohľadávky oprávnenej - sumy 245,04 eura titulom zaostaleho výživného, bežného výživného vo výške 110,- eur mesačne počnúc 01.11.2014 a naďalej a trovy exekúcie, na základe

exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Pezinok, č. k. 12P/163/2009-121 zo dňa 10.08.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/327/10-136 zo dňa 01.03.2011.

Okresný súd Nitra v priebehu exekučného konania uznesením č. k. 18Er/1198/2014-25 zo dňa 22.01.2015 v prvej výrokovej vete návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a v druhej výrokovej vete exekúciu v časti vymožená zaostalého výživného vo výške 245,04 eura zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.02.2015. Súdny exekútor v priebehu exekučného konania prípisom zo dňa 22.07.2015 postúpil súdu prvého stupňa dňa 24.07.2015 návrh právneho zástupcu povinného na zastavenie exekúcie.

Právny zástupca povinného následne prípisom zo dňa 07.09.2015, doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.09.2015 doplnil svoj návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 15.07.2015 tak, že uviedol, že exekútor nezákonne zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnostiach vo vlastníctve povinného, nakoľko na to nemal súhlas prednostného záložného veriteľa - Štátneho fondu rozvoja bývania, a to s poukazom na § 151h ods. 6 Občianskeho a § 61a ods. 2 Exekučného poriadku.

Súd prvého stupňa doručil návrh povinného na zastavenie exekúcie, ako aj doplnenie tohto návrhu na vyjadrenie oprávnenej, ktorá sa k týmto podaniam napriek tomu, že jej boli riadne doručené, nevyjadrila nijakým spôsobom.

Súdny exekútor sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril v prípise zo dňa 22.07.2015 nijakým spôsobom.

Následne súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie.

Podľa § 57 ods. 1 Exekúciu súd zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona,
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu,
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom.

Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť, aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 80 Exekučného poriadku, na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto s poukazom na §

219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd dodáva, exekučný súd môže, ale nemusí zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy povinného, ak

- a) to navrhne povinný
- b) sa exekúcia vykonáva pre bežné výživné, to znamená, že všetky nedoplatky boli vyrovnané buď dobrovoľne, alebo exekučne,
- c) existujú skutočnosti opodstatňujúce záver, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne.

Podklady na rozhodnutie exekučného súdu zadováži, ak ho tým poverí súd, exekútor. Spravidla sa vezme do úvahy, z akého dôvodu sa povinný pôvodne omeškal s plnením vyživovacej povinnosti, ako aktívne sa v rámci svojich možností postavil k splateniu zaostalého výživného, či nebol dokonca stíhaný za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 TZ, či má stále zamestnanie alebo iný príjem, ako ho charakterizuje zamestnávateľ, ako si plní aj iné platobné povinnosti (napr. nájomné, ďalšiu vyživovaciu povinnosť), a napokon sa môže prihliadnuť aj na stanovisko oprávnenej (jeho zákonného zástupcu).

O zastavení rozhoduje exekučný súd. Treba však uviesť, že na zastavenie exekúcie z tohto dôvodu nie je právny nárok a je vecou úvahy súdu, ako rozhodne o návrhu povinného. Táto úvaha má oporu predovšetkým v empirických poznatkoch súdu o tom, kedy možno dôvodne predpokladať, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne (povinný je napríklad riadne zamestnaný, popri tom aj podniká a plní si všetky platobné povinnosti spojené s podnikaním a pod.). Ak návrh povinného zamietne, bez ďalšieho sa pokračuje v exekúcii zrážkami zo mzdy. Ak súd návrhu povinného vyhovie, uznesenie doručí účastníkom konania, exekútorovi, ktorý o ňom upovedomí platiteľa mzdy spolu s príkazom, aby nepokračoval v exekúcii zrážkami zo mzdy.

V predmetnom prípade bol návrh povinného na zastavenie exekúcie podaný dôvodne, nakoľko povinný bezprostredne po doručení upovedomenia o začatí exekúcie uhradil nárok oprávnenej v plnej výške, ako aj trovy exekúcie pričom sa zároveň vo svojom návrhu zaviazal riadne a včas uhrádzať súdom stanovené výživné. Súd prvého stupňa správne konštatoval, že ak by si povinný v budúcnosti prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávnenej, resp. by ju plnil v menšom rozsahu ako mu to ukladá exekučný titul, oprávnená má možnosť podať nový návrh na vykonanie exekúcie v neprospech povinného, pričom exekučné konanie na vymáhanie výživného je oslobodené od povinnosti platiť súdny poplatok, preto oprávnená nebude zaťažovaná žiadnou poplatkovou povinnosťou.

V intenciách vyššie uvedeného odvolací súd rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.